

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Р4 у 253/2019
Дана 24.10.2019. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, судија Гордана Богдановић, на основу Годишњег распореда послова Управног суда за 2019. годину Су I-2 178/18-1 који се примењује од 01.01.2019. године, поступајући по приговору АА из ..., улица ..., ради убрзавања поступка у предмету Управног суда III-7 У. 218/17, применом члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС” број 40/2015”), донео је дана 24.10.2019. године

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ приговор АА из ... ради убрзавања поступка у предмету Управног суда III-7 У. 218/17, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

АА из ... поднела је дана 20.09.2019. године приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда III-7 У. 218/17. Сматра да је повређено право на суђење у разумном року, јер од подношења тужбе 29.12.2016. године до изјављивања приговора поступак није окончан. Истакла је да је решавање спора за њу од посебног значаја због новчаних издатака које има због здравственог стања своје мајке и њеног здравственог стања, као и за поправку крова викендице. Поред тога, указала је на значај решавања спора јер јој је онемогућено стручно усавршавање. Предложила је да суд усвоји приговор.

У спроведеном поступку утврђене су следеће чињенице и околности:

АА из ... поднела је дана 05.01.2017. године тужбу против туженог Високог савета судства, ради поништаја решења број 116-04-00726/2016-01 од 17.11.2016. године, у правној ствари дисциплинске одговорности судије. Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива, делимично је усвојена жалба тужиље мр АА, судије Основног суда у Новом Саду, поднета преко заступника, адвоката ..., па је преиначено решење Дисциплинске комисије Високог савета судства број: 116-04-00155/2016-05 од 17.08.2016. године, у делу одлуке о изреченој дисциплинској санкцији, и тужилји мр АА, судији Основног суда у Новом Саду, због извршеног дисциплинског прекршаја неоправдано кашњење у изради одлука из члана 90. став 1. алинеја 3. Закона о судијама изречена дисциплинска санкција: умањење плате у износу од 30% на период од једне године, а ставом 2. у преосталом делу жалбе је одбијена као неоснована и потврђено решење Дисциплинске комисије број 116-04-00155/2016-05 од 17.08.2016. године, којим

је усвојен предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број 116-04-00247/2015-03 од 02.03.2016. године, против судије Основног суда у Новом Саду мр АА, рођене ... године у ..., од оца ББ, ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., улица ... и мр АА оглашена одговорном због тога што је у периоду од 17.08.2014. године до 24.12.2014. године, поступајући као судија Основног суда у Новом Саду у предметима из радне материје у “П1” који су хитне природе неоправдано каснила у изради судских одлука, иако је била свесна да је дужна да пресуду мора да писано изради у законском року и да одлуку експедује у примереном року, на тај начин што је: у предмету П1 број 273/10, главна расправа закључена 23.05.2014. године, а одлука експедована 31.10.2014. године, након 161 дана; у предмету П1 број 401/10, главна расправа закључена 29.04.2014. године, а одлука експедована 19.09.2014. године, након 143 дана; у предмету П1 број 8459/10, главна расправа закључена 28.04.2014. године, а одлука експедована 22.08.2014. године, након 116 дана; у предмету П1 број 209/11, главна расправа закључена 24.06.2014. године, а одлука експедована 26.11.2014. године, након 155 дана; у предмету П1 број 405/11, главна расправа закључена 08.07.2014. године, одлука експедована 05.11.2014. године, након 120 дана; у предмету П1 број 935/11, главна расправа закључена 04.07.2014. године, а одлука експедована 19.12.2014. године, након 168 дана; у предмету П1 број 1322/1, главна расправа закључена 29.04.2014. године, а одлука експедована 30.09.2014. године, након 154 дана; у предмету П1 број 504/12 главна расправа закључена 23.06.2014. године, а одлука експедована 04.12.2014. године, након 164 дана; у предмету П1 број 706/12, главна расправа закључена 13.05.2014. године, а одлука експедована 28.10.2014. године, након 168 дана; у предмету П1 број 765/12, главна расправа закључена 19.06.2014. године, а одлука експедована 17.12.2014. године, након 181 дан; у предмету П1 број 1054/12, главна расправа закључена 10.04.2014. године, а одлука експедована 26.09.2014. године, након 169 дана; у предмету П1 број 1177/12, главна расправа закључена 22.05.2014. године, а одлука експедована 14.11.2014. године, након 176 дана; у предмету П1 број 1279/12, главна расправа закључена 04.07.2014. године, а одлука експедована 24.12.2014. године, након 175 дана; у предмету П1 број 1433/12, главна расправа закључена 13.05.2014. године, а одлука експедована 13.10.2014. године, након 153 дана; у предмету П1 број 1590/12, главна расправа закључена 26.05.2014. године, а одлука експедована 14.11.2014. године, након 172 дана; у предмету П1 број 1598/12, главна расправа закључена 28.04.2014. године, а одлука експедована 22.09.2014. године, након 147 дана; у предмету П1 број 1719/12, главна расправа закључена 01.07.2014. године, а одлука експедована 16.12.2014. године, након 168 дана; у предмету П1 број 2033/12, главна расправа закључена 27.05.2014. године, а одлука експедована 20.10.2014. године, након 146 дана; у предмету П1 број 2050/12, главна расправа закључена 19.06.2014. године, а одлука експедована 22.12.2014. године, након 186 дана; у предмету П1 број 51/13, главна расправа закључена 24.06.2014. године, а одлука експедована 05.12.2014. године, након 164 дана; у предмету П1 број 424/13, главна расправа закључена 30.06.2014. године, а одлука експедована 08.12.2014. године, након 161 дан; у предмету П1 број 610/13, главна расправа закључена 15.05.2014. године, а одлука експедована 17.10.2014. године, након 155 дана; у предмету П1 број 1459/13, главна расправа закључена 24.06.2014. године, а одлука експедована 12.12.2014. године, након 171 дан; у предмету П1 број 1731/13, главна расправа закључена 17.07.2014. године, а одлука експедована 27.11.2014. године, након 133 дана; у предмету П1 број 100/14, главна расправа закључена 08.05.2014. године, а одлука експедована 13.10.2014. године, након 158 дана; у предмету П1 број 2284/13, главна расправа закључена 08.05.2014. године, а

одлука експедована 20.11.2014. године, након 196 дана; у предмету ПII број 768/14, главна расправа закључена 20.06.2014. године, а одлука експедована 10.11.2014. године, након 143 дана – чиме је извршила дисциплински прекршај неоправдано кашњење у изради одлука из члана 90. став 1. алинеја 3. Закона о судијама, па Комисија применом наведеног законског прописа и на основу члана 91. Закона о судијама и члана 34. став 1. тачка 2. Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова изриче дисциплинске санкције умањење плате у износу од 50% за период од једне године почев од правноснажности решења и забрану напредовања у трајању од 3 године, почев од правноснажности решења. Предмет је решен 04.10.2019. године а одлука је експедована странкама 23.10.2019.године.

Предмет није чињенично и правно сложен, није било кашњења проузрокованих понашањем тужиоца која доприносе дужини трајања поступка, није постојао период неактивности суда, а ради се о спору који је по природи ствари хитан али није од егзистенцијалног значаја за предлагача.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Према члану 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (из 1950 уз додатне протоколе), коју је 2003. године ратификовала државна заједница Србије и Црне Горе („Службени лист СЦГ-Међународни уговори”, број 9/03), чији је сукцесор Република Србија, свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона. Пресуда се изриче јавно, али се штампа и јавност могу искључити с целог или с дела суђења у интересу морала, јавног реда или националне безбедности у демократском друштву, када то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота странака, или у мери која је, по мишљењу суда, нужно потребна у посебним околностима када би јавност могла да нашкоди интересима правде.

Према члану 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” број 111/09) у управном спору суд одлучује на основу закона у разумном року, на подлози чињеница утврђених на усменој јавној расправи.

Према члану 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку, што укључује и извршни поступак, сваки учесник по закону којим се уређује ванпарнични поступак, а оштећени у кривичном поступку, приватни тужилац и оштећени као тужилац само ако су истакли имовинско-правни захтев.

Разумна дужина судског поступка представља оптимално време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је

релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца приговора за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца приговора.

Оцењујући чињенице и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у предмету Управног суда III-7 У. 218/17, понашање странака у поступку, поступање суда који је водио поступак, као и природу захтева, односно значај предмета спора за подносиоца, као и остале чиниоце који утичу на оцену дужине трајања поступка, у смислу члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, уважавајући, при томе, судску праксу и критеријуме Уставног суда, међународних институција за заштиту људских права, као и Врховног касационог суда, Управни суд налази да је приговор неоснован. Приликом одлучивања суд је имао у виду да је постигнута сврха Закона о заштити права на суђење у разумном року, а то је да пружи заштиту права на суђење у разумном року и тиме предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року, обзиром на то да је поступак окончан и да је престала да постоји неизвесност подносиоца приговора у погледу остваривања права.

Управни суд је имао у виду наводе приговора да је решавање спора од посебног значаја за подносиоца приговора, али је нашао да није од утицаја на другачије решавање ове правне ствари будући да је поступак окончан.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 10. став 2. у вези са чланом 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.10.2019. године, P4 y 253/2019

**Лице овлашћено за поступање
по приговорима за убрзавање поступка**

С у д и ј а

Гордана Богдановић, с.р.

Поука о правном средству:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема истог, председнику Врховног касационог суда, а преко председника овог суда.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ТП